

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računati se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljave naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiritipne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Županski shod.

Današnji shod slovenskih županov spada mej najsijsnejše manifestacije, kar jih je kdaj bilo v stolnem našem mestu. Udeležilo se je shoda nad 700 županov iz Kranjske, Štajerske, Koroške in Primorske in navzočno je bilo tudi mnogo državnih in dež. poslancev.

Pridržujé si obširnejše poročilo, beležimo za danes le, da je shodu predsedoval župan Hribar in da je v imenu dež. odbora pozdravil zborovalce dež. odbornik Povše.

Župan Hribar je v daljšem krasnem govoru utemeljeval svoj načrt udanostne adrese, kateri je shod soglasno odobril in kateri se glasi:

Vaše cesarsko in kraljevsko apostolsko Veličanstvo!

Odkritosrčna radost prešinja letos vse narode velike in mogočne države Vašega Veličanstva. Polni udanosti in zvestobe pa tudi neizmerne spoštovanja in hvaležnosti bližajo se drug za drugim vznožju Najvišjega prestola, da ondi ponové sveto svojo prisego ter dajo izraza srčnim svojim čutilom in gorečim prošnjam.

Vaše cesarsko in kraljevsko apostolsko Veličanstvo!

Slovenski narod, čegar usoda je stoletja tesno zvezana z državo, katerej so slavno vladali cesarji iz prejasnega habsburškega rodu in katere žezlo je previdnost božja pred petdesetimi leti položila v posvečene roke Vašega Veličanstva, more o sebi trditi, da v teku dolžih stoletij niti najmanjša senca ni padla na njegovo podaniško zvestobo in udanost. Na neštevilnih bojiščih preivali so brabri njegovi sinovi dragoceno kri za domovino in prejasno vladarsko rodbino; nepreračunljive so materijalne žrtve, katere je ta narod prinašal za ohranitev ugleda, slave in moči države; neprecenljivi dokazi najiskrenejšega sočustvovanja, katero se je pojavljalo v njem ob žalostnih in veselih trenutkih za državo in prejasno dinastijo. Po vsej pravici zamore ta narod reči, da pač številnejši in bogatejši narodi žive v mogočni državi Vašega Veličanstva, da ga pa mej njimi ni zvestejšega od njega.

Vaše cesarsko in kraljevsko apostolsko Veličanstvo!

Slovenski narod, živeč v vojvodstvih Kranjskem, Štajerskem in Koroškem, v pokneženi grofiji Gorško-Gradiščanski, v mejni grofiji Istrski in v svobodnem mestu Trstu ima se poleg svojega napora pred vsem Vašemu Veličanstvu zahvaliti za ves svoj dosednji duševni razvoj in kulturni napredok. Nadeja se pa tudi, da bode Vašega Veličanstva očetovska skrb še nadalje ga osrečevala in da bode mogočna beseda Vašega Veličanstva dovela ga do popolne ravnopravnosti v narodnem in političnem oziru, po kateri hrepeni ves čas, odkar je deležen postal ustavnega življenja in o kateri je prepričan, da — dosledno izvedena — postane najtrdnjéjša zaslomba moči in mogočnosti države.

S temi čutili iskrene hvaležnosti in oživljajoče nade bližamo se v imenu slovenskega naroda mi zastopniki njegove občinske samouprave v vseh imenovanih kronovinah Vašega Veličanstva presijajemu prestolu z najudanejšo prošnjo, da blagovoli Vaše cesarsko in kraljevsko apostolsko Veličanstvo sprejeti zagotovilo nespremenjene udanosti in zvestobe, ki navdaja srca vseh Slovencev do posvečene osebe Vašega Veličanstva.

Vaše cesarsko in kraljevsko apostolsko Veličanstvo!

Dolgo se blesti sijajno žezlo jedne najmogočnejših držav v posvečenih rokah Vašega Veličanstva; daleč ima pa Vaše Veličanstvo tudi še do skrajne meje človeškega življenja. In da bi dobrohotno nebo Vašemu Veličanstvu na srečo narodov in v proslavo države dalo dočakati te skrajne meje, to je najiskrenejša naša in vsega slovenskega naroda želja.

Bog ohrani, Bog obvaruj Vaše cesarsko in kraljevsko apostolsko Veličanstvo!

Župan novomeški dr. Schegula je nasvetoval sledeči dodatek adrese:

Vaše cesarsko in kraljevsko apostolsko Veličanstvo!

Slovenski narod si pa tudi ničesar iskreneje ne želi, ko da bi spomin na petdesetletnico slavnega in modrega vladanja Vašega Veličanstva ohranjen bil poznim rodovom. V ta namen ustanovile

so se in se bodo še širom ozemlja, katero je njegova last, razne dobrotvorne naprave in postavili jubilejski spomeniki. Vender pa je poleg tega živa želja v srci vsacega Slovenca, da bi se Vašega Veličanstva vzvišeno ime spojilo z zavodom, ki naj bi — jednako, kakor Vašega Veličanstva slavno vladanje pomenja razdobje v razvoju avstro-ogerske monarhije — pomenil razdobje v kulturnem razvoju slovenskega in ostalih, na jugu države živečih narodov. Samo mogočne besede Vašega Veličanstva je potreba, da se ustanovi v Ljubljani vseučilišče z bogoslovsko, pravoslovsko in modroslovsko fakulteto in še pozni rodovi blagoslavljalni bodo trenotek, v katerem bode ta beseda izgovorjena ali zapisana. Vaše Veličanstvo bode zgodovina po vsej pravici imenovala mogočnega pospeševalca znanosti in prosvetitelja narodov, naj tedaj v spomin na redki dokaz milosti božje, ki se je razlila letos nad Vašega Veličanstva maziljeno glavo, po Vašega Veličanstva ukazu nastane na jugu države novo gojišče znanosti in prosvete.

Na pojasnilo župana Hribarja, da županska deputacija morda ne bo sprejeta, je podraški župan Božič nasvetoval, naj se Hribarjev načrt adrese dopošlje na Najvišje mesto potom dež. vlade, predlog dr. Schegule pa naj se po deputaciji izroči kot posebna prošnja cesarju, kateri predlog je bil soglasno sprejet.

V deputacijo je bilo voljeno predsedništvo županskega shoda župan Hribar, župan dr. Rudesch, župan Ipavic (s Štajerskega), župan in posl. Muri (s Koroškega), župan in posl. Muha (s Primorskega), župan K. Jelušič (iz Istre) in župan A. Goričar (s Štajerskega).

Potem je kranjski župan Šavnik v lepem govoru nasvetoval, naj bi vse slovenske občine prispevale k troškom za spomenik cesarju, kateri se postavi v Ljubljani, kar je bilo soglasno sprejeto.

S tem bilo je slavnostno zborovanje končano.

Po kratkem odmoru je sledilo drugo zborovanje, v katerem so bile sprejete resolucije glede višjega sodišča v Ljubljani, (utemeljeval poslanec Vošnjak) in glede stipendij za slovenske juriste (utemeljeval župan Lenček), — potem pa se je

LISTEK.

K emancipacij Slovencev.

(Dalje.)

Koncem meseca svečana — tako nekako mi je pravil g. Jager — me je prosil umetni mizar in kipar Josip Primožič, da mu pomagam sodelovati pri projektovanju mobilij za novo kavarno v Pongračevi hiši. Takrat se še niti mislilo ni, da se bo vsa stvar izvršila tako, kakor se je pozneje res izvršila! Hišni posestnik, O. pl. Pongratz, je dejal ravno takrat, da bi bil pripravljen, s svoje strani za dela, njemu pripadajoča, nekaj več žrtvovati, ako bi kavarnar gledal na to, da se vsa naprava izvede jednodno t. j. v gotovem slogu vseskozi! Pripravil ga je do tega stavbinski mojster Filip Zupančič. Ker je g. Zupančič privatnim potom že čul o meni, me je vprašal, bi li hotel prevzeti izvršbo načrtov, in prevzel sem delo. Prišedši v Ljubljano mislil sem takoj, da bi kazalo, če se ovrže vse dosedanje pri nas običajne „smeri“ in se krenena pot narodne in slovanske individualnosti. Takrat se mi še niti sanjalo ni, v kake težave sem spravil sam sebe s to mislijo! —

„On šteje glave svojih dragih...“ tako štel in pregledoval sem jaz ono, kar sem imel v slovanskih motivih nabranega do takrat. Posvetoval sem se z g. Primožičem o tem in branil do zadnjega misel, da je možno, da se i v plastičnih formah izvedene mobilije izvrše na ta način — (za ravninske, plohe oblike ni nam bilo nikdar hudo!) — Arhitektura in struktura, to je bila najkočljivejša stvar!

Gosp. Filip Zupančič, ves drugačen, kakor v obče ljudje pri nas, je bil vesel te ideje in ni dvomil ni minute, da bi se i kaj takega ne posrečilo. Teško bi prišlo do česa, če bi ne imel ravno v osebi Zupančičevi tako dobre moralne zaslombe za to idejo... predno se je sploh kakšna poteza potegnila po papirji in se je res videlo, da je mogoče. Saj poznaš naše ljudi, ki so pripravljene ravno pri domačih ljudeh in delih, o katerih je obče prepričanje, da so dobra — vselej pokazati svoje dvome ali svoje zabavljanje! —

Druga oseba, na katero sem se mogel ves čas efektivno, strokovno oslanjati, je bil g. Primožič. Sam je bil 4 leta na strokovni šoli v Gradcu in potem nadaljeval naobražanje svoje kot umetni mizar in kipar (tudi stukater) še 3 leta na avstr.

muzeju za umetni obrt na Dunaju, ter si tam in v poznejši praksi po vseh mogočih večjih mestih pridobil izvenredne prakse in okusa. Ni ga človeka na Slovenskem, s katerim bi mogel, delati takih osnov, ki bi se s tako požrtvovalnostjo in s takim razumom vrgel na vso stvar. Kaj takega bi brezvspešno iskal kjersibodi — no, tu je šlo za idejo in za taisto treba vedno žrtev. Zaradi tega mi lahko vrjameš, kako me veseli, da je stvar prodrla na celi liniji za jedenkrat — pa da je ni še konec za vselej s tem.

Napravila se je šola; nekateri izšolali so se ob nji, in ljubljansko, slovensko občinstvo sploh lahko se bo navražalo na našo to individualno smer v vseh zahtevah.

Začetek bil je najtežji — in tega smo že premagali; s časom se bo vstvarila velika šola v tem oziru v slov. središču, kakor tudi izven njega. Ostati hočem še vedno na glavni straži. Dobil sem mnogo čestitk... vse je jedino v tem, vse mi potrjuje... Popolnoma v individualizovanem našem okusu urejeno vilo itd. — in ne jedno, več taistih — postavil bodem, predno bo v kraju deset let. — Kako izvenredno bo moral oživeti v tem smislu naš umetni in drugi obrt, si lahko misliš! Ampak

zborovanje pretrgalo ob 1. uri ter se nadaljuje ob 4. uri.

Ob 1. uri je bilo v Sokolski dvorani pogoščenje, pri katerem je svirala godba in je bilo izrečenih mnogo navdušenih napitnic.

V Ljubljani, 17. avgusta.

K položaju. Večina listov sodi, da je rezultat išelskih konferenc ugoden za — barona Banffyja. Grof Thun je ondi, kjer je bil prej; 24. t. m. se začne nova pogajanja radi nagodbe zopet in cesar sam pojde takrat v Budimpešto. Bajè se deluje sedaj za kompromis mej obema vladama. Sredi decembra meni grof Thun zopet sklicati parlament, in sicer na nujno željo Banffyja, ki hoče, da se izvoli nova kvotna deputacija, ki začne nemudoma poslovati. Zanimiva je vest, da stoji zunanji minister grof Goluchowski povsem na strani Banffyja, ter da z vsem svojim uplivom deluje na to, da se jezikovne naredbe odpravijo ter sestavi nova nemška večina.

Srbska skupščina je sprejela 13. t. m. vladni proračun z vzklikom. Proračun kaže za leto 1899. 68,819.568 dinarjev izdatkov in 68,824.000 dinarjev dohodkov. Proračun kaže torej celo preostanek! Vendar je minister Popović samo na papirju tak finančni mojster, kajti še pred kratkim so javili belgrajski časopisi, da se uradnikom in vojakom ne izplačajo celotne plače! — Pri predvčerajšnjem poslovnem banketu poslancev vladne stranke sta bila tudi oba kralja, katerima sta napijala predsednik in podpredsednik skupščine. Oba kralja sta odgovarjala. Zlasti se je povdarjalo veselje, da teh prebitih radikalcev ni več v zbornici, ter da vlada sedaj „teli vzoren red in prelepa sloga.“

Albanski nemiri. Srbski poslanik Novaković v Belemgradu je poslal turški vladi 3 note radi roparskih napadov Albancev in turških vojakov. Turški zunanji minister Tewfik paša je odgovoril, da je dobil Saad Eddin paša nalogo, začeti v Skoplju preiskave. Ko se te začne, pokliče se tudi srbski zastopnik. Tudi bolgarski diplomatski agent Markov se je pritožil radi neredov ob meji ter je zahteval, da se znova določi meja.

V Italiji so napravili porazi Špancev pred Manilo in Santiagom največji vtisk. Vsi listi skoraj roté vlado, naj stori nemudoma vse potrebno, da se dobi denar za pomočitev in popravo vojne mornarice. Tudi čifrojzna „Italië“ sili, naj se mornarica poveča, češ, rajši največji deficit, kakor biti nepripravljeni za morje. Italijani se pač bojé, da bi jih mogla zadeti kmalu usoda Španije.

Dinastično vprašanje v Španiji. Italijanski pisatelj in politik Angel Tejero piše v dunajskem tedniku „Die Zeit“ o razmerju španske kraljice do naroda ter konstatira, da sedanja dinastija nima mase naroda za seboj. Samo nezmožnost in nejedinstvo republikancev, pa osebna nepriljubljenost don Carlosa, čegar somišljeniki so radi svojih grozodejstev v najslabšem imenu, samo to je vzdržalo kraljico Kristino na prestolu. Kraljica Kristina je za maso še vedno tujka, ki se po svojem značaju in po svojih svojstvih ne more priljubiti narodu. Ko je bila kraljica Amalija portugalska leta 1892. v Madridu, si je znala v par dneh pridobiti srca vseh.

— moral ravno zato, ker delati na gotovo smer v arhitekturi so prisiljeni obrtniki ravno tako, kakor se od vrha doli hoče. — V Ljubljani bo še dosti prevratov! —

Kako sem nabiral gradivo?

Spominjaš se morda, da sem pred leti napisal nekje razpravo o piruih in o pomenu taistih za umetni obrt. Bogme, takrat so dejali „utopija!“ Janko Barle pa je dejal v imenitni razpravi v „Letopisu Matice“, govoreč „o belokrajskih pisanicah“, da pisaric na Slovenskem sploh ni več dobili, izvzemši Belokrajino.

Tega nisem verjel ter izdal nabiralen oklic v „Slovenski Svet“, v „Edinost“ in ne vem kam še... pozivljaj sem učitelje in svečenike, sploh vse razumnštvo na ta del našega narodopisja — toda ničesar se ni dobilo. —

Privatnim potom pa se mi je posrežilo, da sem nabral po Slovenskem do sedaj nad 100 piruhov, ki dajo že kar celo zbirko naših ornamentov. Nekaj sem jih dobil tudi od Janka Barleta iz Zagreba, jedinega slovenskega proučevalca naše narodopisnosti.

Piruhe je vse slikala preprosta, nenaobrazena kmečka roka; direktno je izlila svoj prirojeni estetski okus na jajčjo lupino. — (Dalje prih.)

Hodila je po ulicah mej ljudstvom ter se ljubeznivo nasmihala moškim, ki so občudovali glasno njeno krasno — telo. Šla je k borbam z biki, vrgla torerom svoje briljantne ubane ter ploskala, kakor najbolj navdušena Španka. Razen tega je kazala največji sijaj in najradodarnjšo zapravljenost. Vse to je Špancem sila imponiralo, in šli bi bili za njo takoj v boj. Kraljica Kristina pa je skopa, nepristopna ženska, ki obsoja borbe z biki ter kaže pri vsaki priliki, da te narodne igre zaničuje. Narod se zato za njo prav malo meni. Ako se pelje na sprehod, ni čuti nikakih vzklikov, dà ljudje se ji niti ne odkrivajo. Rojstveni dan ali god kraljice se praznuje le na dvoru, narod se zanj ne zmeni. Kraljica Kristina je torej tujka mej svojim narodom, ki ne bo prav nič žaloval, ako se posreči častilakomnemu in vladeželjnemu lahkoživcu don Carlosu pognati jo s kraljem Alfonzom vred preko meje!

Dopisi.

Iz Celja, 16. avgusta. Pevska slavnost ter blagoslovljenje zastave slovenskega pevskega društva v Celji v spomin 50letnice cesarskega vladanja preteklo nedeljo je v vsakem oziru sijajno uspela. — Udeležba bila je velikanska ter smo s posebnim veseljem opazovali ogromno množico kmetškega prebivalstva v praznični obleki ter s slovenskim znamenjem na prsih. Spreveda k cerkvi sv. Jožefa, kjer je bilo blagoslovljenje zastave, udeležilo se je do 5000 ljudi; zastavo blagoslovil je pred. g. opat Ogradi ter spregovoril prekrasne, od verskega, patrijotičnega in narodnega čuta vznešene besede, po katerih je godba zasvirala cesarsko himno, katero je zbrana množica navdušeno aklamirala. Koncert zvečer, pri katerem so bili vsi prostori v „Narodnem domu“ natlačeni, bil je prekrasen. — Občno navdušenje vladalo je torej mej vsemi udeleženci. Naravno je, kdor pozna celjske razmere, da so Celjani pri tej priliki zopet pokazali svojo znano nemško kulturo. Ko so se gostje vračali od cerkve sv. Jožefa v mesto nazaj, zbrala se je tolpa nemških dijakov, raznih bab, nezrelih fantalinov pri „zlatem levu“ ter tulila in zvižgala na vso moč. Celjska policija pa je stala mirno poleg, kakor da bi čuvala, da se raznim razgrajajem ne zgodi kaj žalega, akoravno je imela na razpolago vojake in celo krdelo žandarjev, ni ukrenila ničesar, da bi se sodrga razgnala. Ako se je pa kateri gostov samo obrnil, koj je bil policist zraven in grozil z aretiranjem. Naravno je, da je pri takem postopanju zavladala občna ogorčenost, in da je moralo priti tu in tam do kakih spopadkov. Izzivali in napadali pa so posebno kmetstvo prebivalstvo ter brez vsakega najmanjšega povoda se spravili po trije ali štirje na kakega kmeta, začeli tuliti nad njim, in ko je policist pridiral zraven, kričali „aretirajte ga“, kar se je tudi navadno potem zgodilo. Na čelu družah hodil je, kakor njihov komandant, znani Viljem Oechs, ljubljeneč celjskih mogotcev, ker je človek, kateri je za vsako reč za porabiti, človek ki je bil obsojen že zaradi hudodelstva in raznih prestopkov, kakor zuano, kakih 13krat. Zvečer, ko so se vračali nekateri gostje na kolodvor, pričakovala jih je tolpa razgrajavev pod komando Oechsovo na kolodvoru z jajci in s črnolom Oechs je polil gospo Sršenovo iz Ljutomera ter ji uničil sviljeno obleko ter napravil škode 50 gld.; nekega gospoda davkarskega pristava iz Ptujja polil je s črnolom ter mu pokvaril celo obleko. S tem je pa bila mera Oechsovih hrabričinov polna. C. kr. okrajni glavar zaukazal je orožnikom, naj Oechsa proč spravijo. Mesto da bi pa Oechs se odstranil, zagrabil je orožnika za vrat, na kar so ga uklenili in vlekli siloma na okrožno sodišče. Ochs je upil: „Gospod župan, rešite me, celjska nemška policija ne pusti, da bi mene zapirali“. In sedaj pride karakteristično za celjske razmere. Ko bi bilo celjskim mestnim mogotcem za to, da se vzdržuje red, morali bi biti zadovoljni, da je Oechs vendar jedenkrat pod ključem. Vidi se pa, kakor da jim to ni bilo ljubo; kajti predstojnik mestnega urada je skušal intervenirati, da bi se Oechs zopet izpustil, češ, da on prevzame za Oechsa, kateri je ravnokar izvršil hudodelstvo javne sile s silovitim lotenjem proti oblastevim osebam v uradnih rečeh in pa hudobne poškode tuje lastnine, garancijo, da se bode zanj mirno obnašal. V ponedeljek, to je drugi dan, intervenirali so: župan sam, Stiger, njegov namestnik Rakusch in dr. Stepischnegg osobno pri okrožnem sodišči in pri državnem pravdnistvu v ta namen, naj se ta vzor vseh celjskih razsajavev in pobalinov takoj izpusti iz zapore, kajti Oechs se ne more kar tako zapreti, kakor kak drug „navaden človek“. — Po noči od ponedeljka na torek bile so vse ceste, vodeče k okrožnemu sodišču, po vojaških kordonih zaprte, kajti raznesel se je glas, da celjska sodrga hoče po noči napasti okrožno sodišče ter svojega voditelja Oechsa s silo iz ječe oprostiti. — Pri tej slavnosti opazili smo pa vendar, da je vse le nekoliko boljše nemško meščanstvo ter uradništvo z ogorčenjem ter ostrimi izrazi obsodilo postopanje te celjske fakinaže in ravnanje mestne uprave, češ, da je tako postopanje proti dostojno se obnašajočim gostom sramotno za ves nemški narod. Kmetstvo prebivalstvo vse

okolice, katero je bilo izpostavljeno najhujšim napadom, je pa tako razburjeno, da je nujno svetovati nemškemu Celjanom, da za nekaj časa opustijo vsake izlete v bližnjo in daljšo okolico, ker se je bati, da bi lahko prišlo do žalostnih dogodiljajev.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 17. avgusta.

— (Županski shod) Ljubljana je v sestavi, in vse hiti, da zbranim slovenskim županom izkaže svoje simpatije. Že tekom včerajšnjega dne je prišlo nad 500 županov s Kranjskega, s Štajerskega, s Primorskega in tudi s Koroškega, kateri so bili po obč. svetnikih sprejeti. Zvečer je bil na vrtu „Narodnega doma“ prijateljski sestanek. Tako živahno, kakor včeraj, na vrtu „Narodnega doma“ še ni bilo. Zbralo se je nad 1200 oseb, gostov in domačinov. Vsi prostori so bili že ob osmih zasedeni, in ker ni bilo ne miz ne stolov več dobiti, je več sto oseb moralo oditi. Vrt je bil okusno okrašen z lepimi lampijoni, naš pirotehnik gosp. Šešark pa je pridno spuščal raznobojne rakete in prižigal umetalni ogenj. Honerje so delali občinski svetniki. V ozadju in na obeh straneh so bile postavljene lope, v katerih je bil etabliran bazar. Tu so prodajali cvetke in smodke, slaščice in svičnike, kujige in muzikalije, razglednice in fotografije, likerje in — šampanjca, prodajal pa je cvet ljubljanskih narodnih dam. Čisti dohodek je namenjen Prešernovemu spomeniku. Pod vodstvom gospe podžupanje dr. pl. Bleiweisove so fungirale kot prodajalke gospe: Grošeljeva, dr. Kušarjeva, dr. Tavčarjeva in Župančičeva ter gospodične: Grošeljeva, Antonija Jamšek, Tina Jamšek, H. Kandare, Dav. Karlin, Krejčič, Kušar, Levec, Marovt, Javornik, Poljanec, dve gđ. Svetek, Ana Tomec, Jakobina Tomec in Vončina. Vsem tem damam gre priznanje, da so svojo težko nalogo izvrševale z veliko požrtvovalnostjo, in da so s svojo ljubeznivostjo privabile marsikacega kupca. Največji dirindaj je bil seveda tam, kjer se je točil šampanjec. Tam se je sukala naša jeunesse dorée, a prihajali so tudi krepki možaki z dežele in praznili vitke čaše. Domžalska godba je ves večer marljivo svirala in je občinstvo zlasti slovanskim komadom živahno ploskalo. Pevska društva „Slavec“, „Ljubljana“ in „Slovensko trgovsko pevsko društvo“ so lepo in točno pela mnogo prvstih zborov in žela najživahnejše priznanje. Sploh je vladalo veliko navdušenje in je bila zabava jako animirana. Zbrane župane je s krepkimi besedami pozdravil deželni odbornik ces. svetnik Murnik, kateri je naglašal veliki pomen jubilejske slavnosti cesarjeve in županskega shoda ter zaklical županom presrečno: Dobro došli! Govorila sta tudi g. Drag. Hribar iz Celja, ki je v poljudnem govoru se zahvalil ljubljanskemu županu, da je priredil ta shod, in gosp. župan Jutraš iz Metlike, kateri je naglašal pomen cesarske slavnosti. Šele pozno ponoči so se zbrani gostje razšli in to z zavestjo, da v „Narodnem domu“ še ni bilo tako lepega večera. Bodi za priredbo izrečena vsem in vsakemu najtoplejše priznanje!

— (K imenovanju pri finančnem ravnateljstvu) nam pišejo: Prav skrajni čas je bil, da bo že jedenkrat odklenkalo tistemu nesrečnemu vplivu, ki se je tolikokrat pokazal pri imenovanjih ljubljanskih uradnikov! Ako bi se bilo ravnalo še par let tako, bi menda skoraj vsa finančna direkcija postala kolonija nemških nacionalcev in poturic, ki se pokrivajo s plaščem klečeplazja in ovaštva. V nekaterih pisarnah se od teh Wolf-Schönererjevih pristašev skoraj ne sliši drugzega, nego zabavljanje na vse, kar le količkaj diši po Slovencu, naj si že bodo osebe, narodni zastopi ali pa narodni zavodi. Repenčijo se ti gospodje nad vsako malenkostjo, le pred svojim pragom ne vidijo kupa smeti. Menda ga ni gorjanskega hlapca, ki bi govoril v navzočnosti drugače mislečih tako brezobzirno, kakor zabavljajo ti Schönerejanci vpričo souradnikov slovenskega mišljenja, ki pa so v uradu jedino le uradniki. Ako bi bili uradniki Slovenci tako nestrpni, kakor je ta nemško-nacionalna gospoda, imeli bi sleherni dan po pisarnah najodurnejše prizore. Mnogo posla bo imel torej novi finančni ravnatelj, predno se bo natanko informiral o sedanjih, uprav neznosnih razmerah. Upamo, da bo postopal nepristransko ter napravil mir in red.

— (Ljubljanski „Sokol“) se udeleži baklade, katero prirede v petek slovenski visokošolci. Sokole smo naprošeni opozoriti na redovne vaje, ki bodo v četrtek ob polu 9. uri zvečer v društveni telovadnici. — Izlet v Idrijo, kateri je priredil ljubljanski „Sokol“ minoli ponedeljek, se je v vsakem oziru sijajno obnesel. Obširnejše

poročilo prinesemo v jedaj pribodnih števil. Za danes omenimo samo toliko, da se je izleta udeležilo okoli 60 Sokolov iz Ljubljane, Kranja, Gorice in Prvotine. Idrjanci so priredili gostom najprisrčnejši sprejem. Telovadba, ki se je vršila na travniku pri Grudnovem posestvu poleg Idrije, je vspevala izbornu. Jako lep je bil tudi banket, na katerem se je spregovorilo tudi nekaj krepkih nasvradav.

— (Slov. akad. ferijalno društvo „Sava“) ima v petek, dne 19. t. m., ob 11. uri dopoludne svoj izvanredni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo odbora. 2. Dopolnilne volitve v odbor. 3. Slučajnosti. Lokal „Narodni dom“ gostilna. Slovenski velikošolci in abiturijenti, dobro došli!

— (Ali smo še v Ljubljani?) Piše se nam: Ali smo še v Ljubljani? Tako sem se vprašal, ko sem zagledal v izložbi trgovca Karingerja stvari, katere morajo gotovo žaliti domovinski čut vsakega zavednega Slovenca. Tu se vrste razglednice s podobo „Germanije“ s črno rdečo rumenim ščitom z onim znanim citatom: „Den Büdern im bedrohten Land itd.“ Koj za temi pridejo razglednice „Schulvereine“, katerih citat nam pove, da je najdražji zaklad naroda (se ve nemškega, slovenskega ne) — njegov jezik. A zraven se bličata dve razglednici s podobo „očeta domovine“ Bismarcka. Pa to še vse skup ni nič, prav spodaj se je zljubilo neskončni milosti g. Karingerja postaviti razglednico — Tomo Zupanovo . . . Gosp. Karinger se je gotovo s tem mislil posebno imenitno — nevtalnega pokazati. Tudi Kleinmayr & Bamberg nista mogla tiho pretrpeti Bismarckove smrti in sta v znak svoje žalosti izpostavila veliko razglednico s tremi Bismarckovimi podobami. Komentarja ni treba.

— (Nove številke za kolesarje.) Mestni magistrat je bil prvotno naročil 1000 števil, katere so se pa takoj razprodale, ker je nad 1000 kolesarjev v Ljubljani. Sedaj je naročil spet nove številke, katere je izdelal domači obrtnik Avgust Zabkar. Te številke so bele na črni pločevini. Dobivajo se v mestnem policijskem uradu.

— (Zaloigra v Sibinju) Kakor smo poročali, se je pripetila minoli mesec v Sibinju velika zakonska tragedija. Profesor na ondtni infanterijski kadetni šoli, stotnik Aleksander Wasserthal pl. Zuccari, je, vrnivši se nakrat z bala domov, zalotil svojo šelo jedno leto poročeno, koketno ženo v najsumljivejši toaleti in situaciji z dragonskim nadporočnikom pl. G. iz Ljubljane. Stotnik je v hipni besnosti s svojo sablo zabelel nadporočnika, ki je takoj izdihnil. Te dni pa je stal stotnik Wasserthal zategadelj pred vojnim sodiščem, ki ga je oprostilo z motivacijo, da v trenutku svojega strašnega čina ni bil pri pameti. Stotnik je torsaj povsem svoboden in je prestavljen iz Sibinja v Gradec.

— (Nezгода.) Dne 16. t. m. šla je Marija Gaberšek po hodniku m mo hiše šte. 7 na Dunajski cesti, kjer so popravljali streho in ji je padel kos opeke na glavo in ji prizadelal lahko rano. Pri hiši so bili postavljeni svarilni znaki, za katere se pa peškodovana ni zmenila.

— (Utonil) bi bil kmalu danes dopoludne kurjaški pomočnik Ivan Čepelnik, kateri se je kopal v Ljubljani nad vojaškim kopališčem in ga je bil prijel krč. Že potapljočega rešil je Leopold Čermak na Trnovskem pristani št. 20.

— (Neprevidni kolesarji) Na Radeckega cesti podrl je včeraj neki kolesar 3 leta staro deklico s kolesom na tla in jo povozil. Istega dne povozil je drug kolesar Pred škofijo branjevko Katarino Zrimšek, katera se je pri padcu telesno peškodovala.

— (Neoprezna voznika.) Dva voznika sta včeraj na Marije Terezije cesti povozila Karola Šnirerja, kateri je prišel mej voza in je bil teško peškodovan.

— (Koseskega slavnost.) Vsled nerazločnega rokopisa je iz našega poročila o Koseskega slavnosti izostalo mej imeni udeležnikov ime ljubljanskega podžupana, gosp. dra. viteza Bleiwaisa-Trsteniškega, kateri se je udeležil slavnosti s svojo gospo soprogo S tem popravljamo to neljubo pomoto.

— (Požar.) Predvčerajšnjim popoldne ob 4. uri je začelo goret, ko je bilo zbranih na tisoče romarjev v Dravljah pri Št. Vidu. Gorelo je poslopje Andreja Dolence (vulgo pri Tometu), katero je zažgal 6letni Jožef Kopač; rekel je, da je hotel požgati koprive ob vsiljih, ker pa niso hotele goret, je pa še slame priložil, na kar je začelo goret. Škode je do 2000 gld., posestnik je bil zavarovan za 800 gld. Okolu 6. ure je začelo goret v Stožcah ob Savi, kmalu na to pa je treščilo v kozolec Fr. Ježeka na Poljanah pri Št. Vidu. Škoda je velika. Veliki Šmaren je jako nesrečen za Št. Vidsko faro. Pred leti je na predvečer pogorelo pol Vizmarij in takoj na to na Vel Šmarna dan velik del Poljan.

— (Pretep) Pišejo nam: V Strahomerju so se 7. t. m. v gostilni Jož. Škrabe stegli fantje iz Loke in Strahomerja. Ranjena sta bila zlasti hudo Matej Šteblaj iz Loke, Janez Glavan iz Strahomerja; pa tudi Franc Zeleznikar, Miha Vrenk in Jož. Opald so bili hudo tepeni. Šteblaja so prepeljali v ljubljansko bolnico. Mesto da se izžanski župnik in kaplan vedno prepirata in mesto da se

bavi naš nadučitelj z vsemi možnimi stvarmi, naj bi rajši kaj več delali za omiko surovih kmetov!

— (Izzivajoči „Heilovci“) Iz Škofjeloke nam poročajo: Ljubljanski „Heilovci“ tukaj nobeno nedeljo ne dajo miru; pridrvijo navadno že dopoludne in potem uganjajo razne neslane burke. Ako bi jih ljudstvo ne preziralo, bi jim že davno posvetilo. — V nedeljo zvečer pa so v tukajšnji kavarni toliko časa izzivali, da so jih fantje za nosove potipali, na kar so z vso svojo tevtonsko pogumnostjo hlabro zbežali.

— (Neznan mrtvec) 11. t. m. so našli pri mlinu Andr. Dolinarja v Smedniku truplo neznanega, okoli 60 let starega moža. Na glavi in truplu je imel mrtvec mnogo hudih ran. Mrtvec je visoke, vitke postave, ima sive lase in gol, obrbit obraz.

— (Celjske slavnosti,) ki so se navzlic nemški fakinaži in njhovim civiliziranim tovarišem, izvršile uprav sijajno, so sila razburile nacionalno časopisje. Kar poročajo sedaj ti umazani, brezvestno lažnivi in rovtarsko surovi listi, presega že vse meje podlosti in neumnosti. Sramotili bi torej sami sebe in slovenske udeležence, ako bi polemizirali s temi žurnalističnimi barabami. „Grazer Tagblatt“ pisari n. pr., da je bilo le okoli 150 udeležencev. No, celo „Neue Freie Presse“ je toliko poštena, da prizna, da je bilo udeležencev „okoli 3000“. „Grazer Tagblatt“ pa v svoji besnosti prizna, da so Nemci Slovence napadali, jih pretepali ter jih poslali „mit grünen und blauen Andenken“ domov. Glasilo štajerskih kulturonocev se s temi surovostmi celjskih fakinov celo ponasa! Zares, globoko so že padli ti čestilci Bismarcka in Wolfa!

— (Odkritje spomenika Andr. barona Čehovina) v Branici je imelo docela vojaško vladni značaj. Odkritja so se udeležili namestnik Goëss, goriški dež. glavar Coronini, višji okr. komisar Prinzig, kompanija domobrincev in deputacija topničarjev. Predsednik veteranskega društva gosp. Jacobi je govoril nemški in namestnik Goëss tudi samo nemški. Le g. kurat Vales in g. Simčič sta govorila slovenski. Slovenščina se je demonstrativno odprala, društvu „Nabrežina“ ni bilo dovoljeno peti in poročevalcev slovenskih listov niso hoteli poznati. Napis na spomeniku proti cesti je nemški, proti Čehovinovi rojstveni hiši pa slovenski. Z dobro informirane strani pa se nam poroča, da bo kmalu napis na obeh straneh slovenski. In to je jedino prav!

— (Hrvatsko gledališče) začne svojo sezijo 15. septembra. Bralne skušaje za prvo predstavo, pri kateri se bo igrala izvirna Bogovičeva historična drama „Frankopan“, so se že začele. Igrala se bode v kratkem tudi izvirna drama „Život“. — Kakor znano, so predstavljali lani na hrvatskem odru menda 10 izvirnih dram. Prav toliko jih je na letošnjem repertoirju. In pri — nas? Slovenski dramatik, kje ste?!

* (Povodenj razglednic.) Manija, ki se je lotila sedaj ljudij za razglednicami, je neverjetna. Samo na pošti v Celovcu so jih imeli v marcu vsak dan 600, v juliju že 1800 in 11. avgusta je došlo celo 2848 razglednic! Založniki razglednic in država delajo lepo kupčijo. Kako dolgo še?

* (Kronanje v Amsterdamu) V glavnem mestu Nizozemske je sedaj vse pokonci ob pripravah za svečano kronanje 19letne kraljice Viljemine. V vsakem delu mesta posluje poseben odbor. Tudi najsiromašnejši ljudje nosijo odborom svoje prispevke. V kavarnah in slaščičarnah pije sedaj samo „Kraljičino kavo“, „Kraljičino limonado“, „Kraljičino čokolado“ itd. Dame nosijo „Kronings-korsete“, umivajo se z „Vilma-zeepom“, nosijo broše s kraljičino sličico, pušijo „Kronings-cigarete“, pišejo s „Kronings-inkto“ na „Kronings-papirju“ ter se kolesarijo na „Vilma bicikljih“. Izšlo je nebroj knjig in brošur, kipov in slik, kar vse proslavlja mlado kraljico.

* (Mlad junak.) V Konitzu v zahodni Pruski je rešil 13letni gimnazijec Viljem Lipke svojo 14letno sestro in njeno 15letno prijateljico iz nekega jezera, kjer sta se utapljali. Prijateljica je ležala že onesveščena na dnu 3 1/2 metra globokega jezera.

* (Američanski vojni poročevalci.) Newyorsk „World“ in „Journal“ ter „Newyork Herald“ so imeli mej minolo vojno vsak teden okoli 40 000 dolarjev — 100 000 gld. — stroškov. „Newyork Herald“ je imel sam 4 ladije na raznih krajih. Poročevalec londonskega „Times“ je bival vedno na ladiji admirala Sampsona. „Herald“ si je napravil v luki Keywest celo redakcijo. Ondi je živelo mej vojno vsaj 600 vojnih poročevalcev, ki so zalagali različne svetovne liste z najnovejšimi vestmi in — lažmi.

Književnost.

— „Slovenka“. Glasilo slovenskega ženstva. Vsebinska 17. zvezka tega vrlo urejevanega in vedno zanimivega časopisa je ta-le: Mlada ljubezen — pesem. A skrivaj — pesem. Pri zdravniku. Nove pesni — pesem. Trmoglavje. Mstinski močerad (dalja) — povest. Praprotn — pesem. Vaški Sokrat. Iz poezij H. Heineja pesem. Spomini (Zvršetak). Vaška idila — pesem. Književnost in umetnost. — Razno. — Doma.

Telefonična in brzojavna poročila.

Praga 17. avgusta. Edward Gregor izjavlja, da se ni pri zadnjih pogajanjih z vlado noben mladočeški poslanec izrekel za sprejem popravljenih jezikovnih naredb, ter da je Gregor sam pojasnil ministrskemu predsedniku Thunu, da je vsako nadalnje mešetarenje nesmiselno.

Budimpešta 17. avgusta. „Pester Lloyd“ piše o vspehah ministrskih konferenc v Išču ter pravi, da se sporočata dve verziji. Jedna se glasi, da se kodificira za negotovo dobo gospodarska samostojnost Ogerske na podlagi dosedanjih naredbenih določil; druga pa se glasi, da se vpelje gospodarska samostojnost na podlagi novih, mej ministerstvu doganih nagodbenih določil. Vsekakor se torej vpelje provizorij gospodarske samostojnosti za Ogersko.

Lvov 17. avgusta. Poljski listi javljajo, da se je v Išču sklenilo, sklicati v oktobru zopet avstrijski zbor. Ako bode parlament tudi takrat brezploden, se razpusti.

Madrid 17. avgusta. Danes je imel ministrski svet dolgo sejo radi vprašanja, kako naj se prepeljejo vojaki in bolniki s Kube v domovino.

Dunaj 17. avgusta. Generalni guverner Blanco v Havani je izdal eklic, s katerim odlaga svoje častno mestno ter slovesno protesta, da se je sklenil z Ameriko mir, češ da je še pred kratkim svetoval svoji vladi, naj se vojna nadaljuje.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani.

Seje dne 29. julija t. l. so se pod predsedstvom zborničnega predsednika Ivana Perdana in ob navzočnosti vladnega zastopnika c. kr. deželno-vladnega svetnika dr. pl. Rüttinga udeležili naslednji naslednji zbornični člani: Ivan Baumgartner, Oroslav Dolenc, Andr. Gassner, Franc Hren, Anton Klein (podpredsednik), Franc Kollman, Ivan Krajec, Josip Kušar, Josip Lenarčič, Franc Omersa, Feliks Stare in Jernej Žitnik.

Zbornični predsednik otvori sejo in pripomni, da so zbornični člani Karol Luckman, Toma Pavšler, Avg. Skaberne in Filip Šupančič svojo odsotnost opravičili. Overovateljema sejnega zapisnika imenuje predsednik zbornična člana Jos. Lenarčiča in Jerneja Žitnika.

I. Zapisnik zadnje seje se odobri.

II. Nj. ekscelencu gospod. trgovski minister je poslal zbornici naslednji ukaz:

Razvoj, ki ga naša vnauja trgovina, zlasti naš izvoz že dolgo vrsto let izkazuje, je v primeri k onemu drugih trgovinskih držav tako negotov in mnogokrat tako nezadovolj, da se morajo resno vpoštevati sredstva in pota, s katerimi bi se do cela pomoglo izboljšanju pri tem razvoju merodajnih razmer.

Da je temu res tako, to se v isti meri tem bolj prikazuje, ker je naša stara Evropa zase premajhna postala, in mora — v tekmovanje z Ameriko in rumenin plemenom — vsled tega čez morje, da tam odlaga obilico svojih izdelkov. (Dalje prih.)

Bratje Sokoli!

Pojutrišnjem, dne 19. t. m. ob 8. uri zvečer priredé v beli naši Ljubljani zbrani slovenski visokošolci sijajno serenanado na čast mestu ljubljanskemu. Vsakemu izmed nas je dobro znano, kako važen faktor za razvoj vsakega naroda je njega akademična mladina; veseli nas prav iskreno, da naša akademična mladina ni zabila narodnostnih idejlov, da je prihitela sedaj od vseh strani mile naše domovine navduševat se skupno za nevstrašno narodno delo. — Bratje Sokoli! Poklicani smo vsi od prvega do zadnjega, da širimo in krepimo mej ljubljenim narodom slovenskim narodnostno idejo; verno spojinjavali smo veskdar vzišvano to svojo nalogo! Vlijmo torej i akademični mladini naši, ki se zbere polnoštevilno v središču majke „Slovenije“, v srce vročo svojo ljubezen do vsem dragega nam naroda, navdajmo jo s čvrstim pogumom, da se bori nevstrašno za narodove svetinje, — pokažimo ji, da sme v težkem tem boji računati vedno na krepko našo podporo! In v tem znamenju pozivljem Vas, bratje Sokoli, da se udeležimo vsi pojutrišnje serenade; ne izostane naj nikdo! Nastopimo in povišajmo tako sijaj slavnostni ovaciji, ki jo priredi navdušena naša akademična mladina središču matere „Slovenije“, naši beli Ljubljani. Ohranimo si to nadežno mladino vedno tako vneta za narod, kakor je sedaj, in naša je bodočnost! Na zdar!

Dr. Ivan Tavčar.

t. č. starosta,

Avstrijska specialiteta. Na želodec boleajočim ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenje in sicer z rastočim uspehom. Skatljica 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorn. zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. Direktna pošiljatev ne pod 2 skatljici. 5 (5-11)

Umrljivosti v Ljubljani:

Dne 12. avgusta: Marija Janžar, kočijaževa žena, 45 let, Radeckega cesta št. 1, pljučnica.
Dne 13. avgusta: Antonija Jevnikar, pečarjeva hči, 4 meseca, Tržaška cesta št. 5, črevesni kat. — Franc Javornik, vrtnar, 68 let, Poljanska cesta št. 27, mrtvoud. — Terezija Zofija Schueller, usmiljena sestra, 40 let, Vnetje trebušne mreže.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Augst	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm. v 24 urah
16.	9. zvečer	739.1	19.8	brezvev.	jasno	
17.	7. zjutraj	739.2	15.5	sl. svzh.	megla	0.0
	2. popold.	738.1	25.1	sr. jvzh.	jasno	

Srednja večerajša temperatura 21.1, za 23. nad normalno.

Dunajska borza

dne 17. avgusta 1898.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 60 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „ 55 „
Avstrijska zlata renta	121 „ 65 „
Avstrijska krona renta 4%	101 „ 35 „
Ogerska zlata renta 4%	120 „ 60 „
Ogerska krona renta 4%	98 „ 55 „
Avstro-ogerske bančne delnice	908 „ 75 „
Kreditne delnice	360 „ 75 „
London vista	120 „ 05 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 „ 85 „
90 mark	11 „ 75 „
20 frankov	9 „ 53 „
Italijanski bankovci	44 „ 15 „
C. kr. cekini	5 „ 65 „

Zahvala.

Za mnoge dokaze pristranskega sočutja ob smrti našega iskreno ljubljene soproga, oziroma očeta in brata, gospoda

Hugona Hohn-a

c. kr. višjega poštne kontrolorja in hišnega posestnika

kakor tudi za častilno in mnogobrojno spremstvo dragega pokojnika k zadnjemu počitku in za poklonjene krasne vence si štejem v dolžnost, izreči posebno gospodom uradnikom in uslužbenecem c. kr. pošte najtoplejšo in najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 17. avgusta 1898.

(1254)

Žalujoča obitelj.

Prevzete gostilne.

Usojam si s tem uljudno naznanjati slavnemu občinstvu, da sem že v lastni hiši obstoječo

gostilno „pri kroni“ v Novem mestu

zopet prevzel na lasten račun.

Tožil bom vedno priznava dobro dolenjska vina, vedno sveže Koslerjevo pivo ter bom postregel z ukusnimi gorkimi in miznimi jedili po zmerni ceni.

Za obilen obisk se priporoča

z odličnim spoštovanjem

(1250)

Nestor Nimrod.

1400 litrov izvrstnega belega vina

(Riesling) prodasta

Kavčić & Lilleg v Ljubljani

Prešernove ulice. (1252-1)

Stanovanje

sredi mesta, z veliko sobo in veliko kuhinjo, ali pa 2 sobi, meblirani ali nemeblirani, skupaj ali vsako posebej se takej odda. — Povpraša naj se v trafiki na Kongresnem trgu. (1248-1)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž: Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linca, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linca, Budejevice, Pizenz, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Leuc - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curib, Geneve Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linca, Budejevice, Pizenz, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lesce-Bled. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — **Priloh v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 46 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Piznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Piznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve Curiba, Bregencia, Inomosta Zella ob jezeru, Leuc-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipska, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Piznja, Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz Lesce-Bleda. — **Proga iz Nozega mesta in iz Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 1. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Priloh v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (1044-35)

Dr. Friderika Lengel-a Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pamtiveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim putem kot balzam, zadobi pa čudevit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznatne luskinde od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgladi na obrazu nastale gube in kozave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podljuje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj nagro pege, žoljavost, ogerce, nosno rudečico, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50.

Dr. Friderika Lengel-a BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr. (3-15)

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkoczy-jekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vzprejema W. Henz, Dunaj, X.

Jednonadstropna hiša

v kateri se nahajata gostilna in večja trgovina, v prija z nem večjem trgu na Kranjskem, se prostovoljno proda. Prostori v tej hiši so pripravi za vsako podjetje. Pri hiši so tudi prostorne kleti, hlev in lep vrt. Hiša leži blizu železniške postaje. Cena primerna in plačilni pogoji ugodni. — Natannejša pojasnila daje A. Kalib, posredovalni zavod v Ljubljani. (1253-1)

Odda se s 1. oktobrom t. l.

gostilna

v najem ali na račun v Mengšu z vso gostilniško opremo. Gostilna je dobro obiskana in na lepem prostoru, ima vrtni salon in kegljišče. Pogoji so jako ugodni. Več se izve pri lastniku Jožetu Funtetku v Mengšu. (1251-1)

Sprememba prodajalnice.

Usojam se častitemu p. n. občinstvu naznanjati, da sem se iz svoje dosedanje prodajalnice na Starem trgu z avgustovim terminom preselil in da bom nadaljeval svojo

rokovičarsko in bandažno obrt

Pod Trančo štev. 1.

Zahvaljujoč se najtopleje za dosedaj izkazano zaupanje, prosim, da se mi isto ohrani tudi nadalje in se bom potrudil s solidno in točno postrežbo zadovoljiti svoje p. n. naročnike. (1246-1)

Z velespoštovanjem udani

Anton Leutgeb
rokovičar in bandažist.

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem svojo (1223-3)

mlekarno

izpod semenišča preselila na Mestni trg št. 17, oziroma Francovo nabrežje št. 27 v Kendovo hišo za vodo.

Se priporočam Fani Fabijan.

Dobra kolodvorska restavracija

se odda v najem ali na račun.

Prikladna je posebno za penzionirane železniške uradnike.

Več pove: Pavel Vranešić, restavratér v Ilirski Bistrici. (1230-3)

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da sem zapričel v Trstu trgovino za komisijonalno in špedicijsko poslovanje.

Naročila, in sicer mala v pošiljstvih po 5 kg po pošti in od 30 kg naprej po železnici, izvrševal bom točno in ceno.

Razpošiljal bom razen kolonijalnega blaga tudi druge na trg spadajoče stvari, kakor: sadje, zelje, javo, ribe i. dr. Pečal se bom z razprodavanjem domačih pridelkov, s prijemanjem blaga v svoja skladišča, dajal na ista naplačila in posredoval dotično prodaje na korist lastnika.

Trgovati bom tudi z vinom ra debelo. Sprejemem zastopstva trdnih — za konkurenco sposobnih — tvrdk in polagam za to kavejco.

Nadejaje se, da se me sorojaki domislijo, ostajam z odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan v ulici S. Francesco št. 6.

Josip Murnik
trgovac

Jvanka Murnik rojena Gostiša

poročena.

(1247)

Ljubljana

dne 17. avgusta 1898.

Mesto vsacega posebnega obvestila.

Logatec

Prostovoljna dražba na Bledu.

Dne 22. avgusta t. l. ob 10. uri dopoldne prodajala se bodo na prostovoljni dražbi

Volbenkova hiša na Bledu.

Hiša je prostorna ter pripravna za vsako obrt, zlasti za gostilniško, katera se je dosedaj z jako dobrim uspehom izvrševala v njej.

Poleg jako lepih velikih kletij ima hiša 2 kuhinji, 8 sob in 1 prodajalnico s stanovanjem.

Cena je jako nizka! Plačilni pogoji ugodni!
Kupci naj se zberejo dne 22. avgusta dopoldne v Kapusovi gostilni na Bledu. (1247-2)